

Ans en Willy op bekend terrein.

Gelokt door een heel aantrekkelijke aanbieding via Weekend Company zijn Ans en ik op dinsdag 14 augustus een paar dagen naar bekend terrein gegaan. We zijn al eerder in het Lindner Sport en Aktiv Hotel Kranichhöhe in Much geweest en hadden fijne herinneringen aan de verzorging, faciliteiten (binnenbad, sauna's, sporten) en de omgeving.

Omdat we vanwege de mindere conditie van Ans de eerder geplande vakantie naar Spinges in de Dolomieten hadden geannuleerd zou dit een test worden of ze eventueel toch nog met wandelweekend mee kon gaan danwel later in september alsnog naar de Dolomieten. Much ligt op de alternatieve route naar Bierenbachtal/ Nümbrecht, bij onze weekendgangers bekend van de uitjes in 2007 en 2009.

We konden vanaf 15.00 uur inchecken. Ons ook direct gemeld voor het avondeten (royaal buffet). Daarna was mijn eerste gang o.a. naar de VVV om actuele informatie op te halen.

Vooraf had ik al contact gehad met Horst Frank, de voorzitter van de wandelclub van de SGV uit Nümbrecht. We spraken af dat we bij hen woensdag op bezoek zouden gaan en daar ook Margit Tilgner en Dieter Lüdicke dan zouden treffen. Op weg daar naar toe via een mooie toeristische route bezochten we ook de historische kern van het dorpje .

Het werd een aangenaam verblijf met o.a. een bezoek aan de lokale uitkijktoren met fraai uitzicht op hun woonplaats Morsbach.

Herinneringen werden opgehaald aan hun bezoek aan Nuenen in 2010. Duidelijk werd ook dat de toen voorgestelde deelname aan hun uitje in 2012 naar de Eifel geen doorgang kon vinden omdat hun reisdoel door faillissement van het beoogde hotel was gewijzigd in een hotel met beperktere mogelijkheden aan de Moezel. Ook hoorden we dat de SGV (lees Margit en Dieter) heel actief was geweest in het uitzetten van nieuwe routes in het Bergisches Land, het overzicht staat vermeld in de verzameld in de brochure met Bergischer Panoramasteig en Bergischer Weg.

Ter plaatse in Much zijn er behalve de normale wandelwegen ook themawandelingen zoals o.a. de Lyrikweg, de Kneipp Erlebnisweg, de Böllweg, de Skulpturenweg.

De volgende dag hebben we vanuit het hotel een mooie wandeling gemaakt in de directe omgeving langs o.a. de Fatima Kapel, de mooie 'Freizeitanlage' en golfbaan. Op de laatste dag maakten we een omweg via de 'kleinste stad van Duitsland' te weten Stadt Blankenberg onderdeel van Hennef. Geen spijt van dit bezoek, mooie vakwerkhuisen, stadswallen, poorten , burchtrüine etc.

Dit uitje heeft echter uitgewezen dat de conditie van Ans het niet mogelijk maakt om in geaccidenteerd terrein langere wandelingen te maken zodat deelname aan het wandelweekend dit jaar niet zal plaatsvinden. Ik zal Cor en Jan attenderen op dit heel aantrekkelijke wandelgebied met twee relevante accommodaties in Much te weten ons hotel en een eenvoudiger mogelijkheden in het FIT hotel.

Willy van Dijk

Wandelvrienden.

Onze pas overleden Dichter des Vaderlands Gerrit Komrij, zei het als volgt:

"Uit een treurige reet, komt geen vrolijke scheet".

Een ware variant zou zijn:

"Uit een wandelende reet, altijd een vrolijke scheet"

Daarop voortbordurend:

*"Een wandelgroep: een waar symfonie-orkest,
en overal in Nuenens dreven,
speelt in g-majeur, 'Zo klinkt het leven',
wie het laatst loopt, lacht het lest".*

Hans

Zondag 27 november was er in het LONU clubgebouw de mogelijkheid om de traditie van het samen de evaluatie van het wandelweekend door te nemen.

Daarbij waren Ans en ik uitdrukkelijk uitgenodigd. Onder het genot van koffie met koek werd de door Dim gemonteerde film, aangevuld met foto's van Jan Middel, aandachtig bekeken. Jammer dat de

foto's van Ine van Opstal en mij niet op de (nog) te koop zijnde DVD zijn opgenomen waarmee een completer totaalbeeld voor een ieder beschikbaar zou zijn gekomen. Via onze site kunnen jullie er echter toch kennis van nemen.

Door Dim werd de loftrompet gestoken ter gelegenheid van mijn 10-jarige organisatie/ verzorging van het jaarlijkse weekend. en bloemetje voor Ans en een citatenboek voor mij vergezeld het dankwoord van de vereniging.

In mijn reactie heb ik er uitdrukkelijk op geattendeerd dat ik niet alleen ben geweest in deze taak. Ik ben blij dat Jan Middel zich bereid heeft verklaard Cor Donkers te assisteren bij de organisatie van de volgende keren. Aan Jan heb ik de bodywarmer, die beschikbaar is voor leden die evenementen namens WSV organiseren, kunnen aanbieden.

Voor ons is het wandelweekend en het jaarlijkse clubfeest een unieke gelegenheid om het verenigingsgevoel te optimaliseren.

Dat het instituut van- samen met de partners- telkenjare van een fijn weekend genieten nog een lange en goede toekomst beschoren mag zijn wens ik jullie toe!

Willy en Ans

23 april Hamoir-Durbuy GR57 met OLAT.

De vorige Ardennenwandeling is al weer een jaar geleden als we op 23 april een stukje GR57 gaan wandelen. Het mooie opstapschema van Cor werd wat gefrustreerd door de vele rode stoplichten. Daarom kwamen Cor, Sjaak, Krystyna en ik iets te laat op het opstappunt aan de Fuutlaan aan. Gauw de bus in en op weg. Samen met Anne-marie, Lau, Joke en Maria gaan we wandelen van Hamoir naar Durbuy. Midden in de prachtige zonovergoten natuur.

Na een rit van 2,5 uur even wat drinken en op pad. Bijna meteen begint de klim en ... die duurt en die duurt... Dat is hijgen en zweten! Daarna iets vlakker, dan een flinke afdaling. Stokken erbij en vooruit maar. Langs de Ourthe nog wat andere wandelaars. Er zijn zelfs rotsklimmers van de partij. Het kan niet missen: we gaan de helling weer op. Maar de beloning is groot: een prachtig vergezicht op de wijde omgeving. Weiland en vol bloeiende paardenbloemen, een geel tapijt.

Onze spoorzoekers zijn perfect. Wij hoeven slechts te volgen. Rond het middaguur heerst verwarring. De routebeschrijving laat ons in de steek. Stukje terug, toch niet, stukje vooruit, hier links of rechts??? We besluiten een boterhammetje te gaan eten, bovenop een heuveltje op een roestig bankje. Cor, Sjaak en Lau komen tot een besluit. We maken een eigen variant, even langs de asfaltweg. Wel opletten: de auto 's zoeven ons voorbij. Dan oversteken en ja! daar is de trap die we moeten hebben. Niet voor niets een trap, want het gaat heel erg stijl omhoog. Maar wat een natuur! Leuke, vaak smalle paadjes, mooie bomen in fris groen blad, de rivier, het uitzicht en steeds maar weer stijgen en dalen.

Dan klinkt wat gerommel in de verte. Onweer? Zal toch niet! Nou nee, maar er vallen wel wat verspreide dikke druppels. In het dorpje maar even schuilen. Daarna op naar de soeppost. Rustig op een bankje de benen laten bekomen van het forse klim- en daalwerk. Een lekker soepje nuttigen en vanwege Pasen als extraatje een hard gekookt eitje. Hier stopt voor Krystyna, Maria, Anne-Marie en mij de wandeling. We hebben er een respectabele 18 km op zitten en vinden het wel genoeg geweest. Wij laten ons naar Durbuy rijden om op een terrasje na te genieten in de zon.

Maar de andere 4 zitten nog vol energie en gaan ook de laatste 5 km volbrengen. Als wij allang genieten van het bruisende leven van Durbuy, komen ze heel erg bezweet en dorstig ons terras op lopen. Snakkend naar vocht. Als ze wat bijgekomen zijn, horen we hun verhaal. De routebeschrijving had hen andermaal in de steek gelaten. Na 3 kwartier dwalen vonden ze een pad naar het eindpunt, maar hadden nog wel minstens een uur te gaan. De turbo erop en doorduwen. Goed gedaan! Het was weer een hele belevenis. Dit smaakt naar meer. Eind juni met een groter gezelschap? Reina

Onderhoud wandelrouten netwerk Nuenen

Op zaterdagochtend 9 oktober zijn wij als vrijwilligers voor het onderhoud van het wandelroutenetwerk gastvrij ontvangen door Sjaak Donkers. De opkomst was dermate hoog dat we de klus in een dag konden klaren. Gewapend met snoeischaar, reiniger en extra stickers zijn we op pad gegaan. Het is de bedoeling dat je de route volgt a.d.h.v. de groengele bewegwijzering. Daarbij moet je beoordelen of de sticker/ bordjes op een duidelijk zichtbare plek plakken / staan. Als de bordjes schuil gaan achter gras of andere groen, dan moet dit weggeknipt worden. Zijn de bordjes vies, simpelweg even poetsen en stickers die verbleekt zijn of niet meer plakken worden vervangen door een nieuwe sticker. Daarnaast wordt op elk knooppunt beoordeeld of alle bordjes aanwezig zijn. Wilhelmine en ik hebben de route "Hoidonk" gecontroleerd.

Voor het resultaat zie onderstaande foto's.
De foto links is vóór de "complete behandeling", de foto rechts erna.

Het was die dag prachtig nazomerweer en een hele mooie route. Wilhelmine en ik hebben echt genoten. Het onderhoud duurt niet veel langer dan een reguliere wandeling op zondagochtend. Daarom hoop ik dat we volgend jaar, als we het hele wandelroutenetwerk van Nuenen gaan onderhouden weer veel aanmeldingen krijgen om hierbij te helpen.
Susanne

Wandelleden van SGV Homburger Land op weekend in Nuenen

Al bij ons eerste wandelweekend in Bierenbacherhof in 2007 werd een tegenbezoek in Nuenen aangekondigd, in 2009 herbevestigd en nu werd dat gerealiseerd. Voor de beoogde groep van 20 personen had ik 8 tweepersoons- en 4 eenpersoonskamers gereserveerd Carlton Hotel de Brug in Mierlo. Uiteindelijk kwamen zij op donderdag 19 augustus met 19 personen. Vooraf was afgesproken dat dit weekend zou plaatsvinden in het teken van van Gogh en de bloeiende heide. De weergoden waren ons het hele weekend bijzonder gunstig gezind; droog en stralende zon.

Hans en ik fietsten rond 12.00 uur naar het hotel om hen op te vangen en te begeleiden

voor een korte 'opwarm'wandeling. We hadden gekozen voor een ommetje door Brandevoort; zij konden zich hierin vinden. Wij ervoeren toen al dat de deelnemers niet allen geroutineerde wandelaars waren. In de loop van de dagen bleek dat we de mooie geplande routes helaas daarom moesten inkorten.

De vrijdag was de Nuenenense van Gogh dag. Met als vertrekpunt het oude Documentatiecentrum werd onder leiding van Marije opgestart langs de meest karakteristieke monumenten. Ook Helma Engelenburg en Sjaak Donkers waren van de partij.

Toen we naar het buitengebied gingen is Marije naar huis gegaan om samen met Dirk Kamerbeek thuis de puntjes op de i te zetten voor de ontvangst later en Ans haalde een deelneemster op omdat ze opzag tegen de rest van het programma.

De route voerde via Enode naar Eeneind, Collse molen en Opwettense molen; spoedig daarna bleek dat een aantal de route wilde afkorten door zo snel mogelijk naar de ijssalon in de van Goghstraat te gaan. De overblijvers gingen met Hans nog naar Het Broek, de Roosdoncker molen en de begraafplaats van dominee van Gogh. Uiteindelijk troffen we allen elkaar in de tuin van Marije en Hans voor een geweldige ontvangst met chinees buffet. Namens het bestuur werd het gezelschap aangevuld met Cor en Mark. Het werd een heel gezellige bijeenkomst. Ons werd lof toegezwaaid, presentjes uitgereikt en getrakteerd op samenzang.

Voor zaterdag was een dagwandeling via de knooppunten gepland over de Strabrechtse Heide. Het startpunt (KP 50) aan de Heezerweg was ondanks duidelijke aanwijzingen toch moeilijker dan gedacht door hen te vinden en tot overmaat van ramp was een volger ook de groep kwijt geraakt waardoor de start bijna een uur later was dan gepland. Van hen ontbraken nu drie personen die voorkeur gaven aan te gaan fietsen c.q. rond het hotel te blijven. Het gezelschap werd aangevuld met de WSV leden Annie Stoop, Marije van Erp, Ans van Dijk en Stefan Metternich.

In Heeze werd de koffiepauze belegd en bij de Herbertus bossen de lunch verorbert. Ook nu werd de route verkort, gelukkig konden we wel de schade van de recente brand goed waarnemen. Omdat er verder voor de avond en zondagmorgen niets formeel was voorzien werd op deze startplaats afscheid genomen door aan Margit een boekwerkje over van Gogh aan te bieden.

Al met al hebben wij samen fijne dagen beleefd en we kijken terug op een zeer geslaagd 'experiment'. Een of ander vervolg in de toekomst sluiten we niet uit!
Willy

Oriëntatie voor een wandelweekend

Jullie hebben nog van mij te goede een verslag van een bezoek aan een hotel in het Westerwald. Bij het benaderen van een aantal hotels in het Westerwald in het najaar vorig jaar kreeg ik nagenoeg per omgaande van hotel Rückert in Nistertal een reactie: zij waren bezet in september. Mede n.a.v. aanvullend overleg kreeg ik voor 2011 een interessante aanbieding. Ans en ik zijn daarom van vrijdag 9 tot en met zondag 11 april daarheen gereden. Dit hotel heeft een mooi zwembad met sauna etc. en 21 kamers in het hoofdgebouw en in een nabij gelegen gastenhuis (met 2 (bonds)kegelbanen) nog 15 kamers, met in totaal 80 bedden. Helaas bleek ter plekke pas dat ook 2011 voor ons niet mogelijk was. Zij ontvangen n.l. ieder jaar vanaf september kegelclubs en die boeken steeds ook al meer dan een jaar van te voren. De eigenaresse Angelika huurt voor die weekenden muziek en verder entertainment met een diskjockey in. Als wij garanderen dat we in 2012 met voldoende mensen komen wil zij de aantrekkelijke en scherpe aanbieding voor ons vrijhouden. De besparing op extra personeel en het entertainment komt ons in de prijs ten goede. Deze vraag heb ik aan het bestuur voorgelegd. Het hotel en de omgeving zijn zeker interessant wat mag blijken uit het navolgende.

De omgeving van Nistertal(nabij Bad Marienberg) was ons al een beetje bekend van de eerdere verkenning in Atzelgift (zie mijn eerdere rapportage). Wij reden er in ongeveer 3 uur naar toe (260 km). Het Westerwald timmert de laatste jaren behoorlijk aan de weg sinds de opening in mei 2008 van de Westerwald Steig (een prachtige wandelweg van 235 km). Nistertal heeft ook een station voor een streektreintje; dit biedt extra perspectieven zoals wij hebben ervaren met het weekend in de Eifel. De vrijdagmiddag wandelden wij een mooie uitgezette route (overwegend over nr 1) ter plaatse. Zaterdag vertrokken we om 10 uur voor een uitgebreidere verkenning. We hadden mooi zonnig weer, minder wind dan de dag ervoor. Fraaie uitzichten en doorkijkjes mede omdat de bomen nog wat kaal waren. We waren om 12.45 uur weer terug in het dorp. Bij de plaatselijke slager geluncht; hij was een sterke promotor voor het opkomende toerisme en enthousiast over onze interesse. We liepen in de namiddag de uitgezette route nr 3. Deze voerde o.a. langs de mooie uitspanning de Harther Mühle en het laatste stukje viel (tegengesteld) samen met route 1 van gisteren. Onderweg fraaie doorkijkjes op o.a. de Nistertalbrücke van de oude spoorbaan en het kabbelende riviertje de Nister, ook de passerende streektrein kwam uitnodigend langs. De zondagmorgen reden we- het weer was wat triester en killer- naar Bad Marienberg. Er is daar eind vorig jaar een apart, mooi en luxe hotel geopend; daarvoor had ik ook een offerte gevraagd. Het ligt op een verhoging en vlakbij een uitkijktoren (de Hedwigsturm). Het bijzondere is dat het restaurant op de bovenste etage ronddraait. Wij maakten een flinke wandeling daar in de buurt; er is ook een uitgebreid vrij toegankelijk wildpark en ook de wandeling langs het Basaltpark is indrukwekkend. Na de wandeling wilden wij boven koffie gaan drinken maar omdat er een gereserveerde lunch was mochten we niet naar boven en dronken dus beneden de koffie. Een bereidwillige receptioniste loodste ons – ze was getuige van onze teleurstelling- toch even naar boven. Het uitzicht is inderdaad grandioos. Al met al denken wij dat het hotel best gereserveerd kan worden. Omdat het niet druk was werd het diner uitgeserveerd(overigens niet echt bijzonder); ik kan dus niet oordelen over een eventueel buffet. Nette kamers,

vriendelijke hartelijke en behulpzame gastvrouw moeten echter kunnen zorgen voor een mooi weekend in 2012?
Willy van Dijk

Deze foto maakte Tony van Wiel van ons ongemerkt tijdens de Van Gogh Loop.
Ancile en ik liepen 6 km, alle anderen de 11 km.
(De 6 km was niet helemaal logisch uitgepild.....
maar we hadden een fijne wandelavond).

Groetjes, Anne-Marie

Beste medewandelleden

Mijn langdurige afwezigheid bij de wekelijkse wandelingen roept kennelijk regelmatig vragen op bij de deelnemers zo vernam ik van Joke. Daarom mijnerzijds even wat meer info. Ik heb/had veel last van pijn in mijn voet(en) bij langdurige belasting. Vorig jaar februari is uit mijn linkervoet een zenuw verwijderd. Tijdens de zomervakantie heb ik om mijn rechervoet te ontzien mijn linker knie te veel belast, wat een tweede 'handicap' opleverde om te komen wandelen. Nadere onderzoeken volgden en eerst uit een MRI bleek recentelijk dat de binnenmeniscus was beschadigd en het kraakbeen aangetast. Ik heb de operatie aan mijn rechervoet uitgesteld en voorrang gegeven aan de kijkoperatie van de knie. Die vond plaats op 12 mei j.l. Bij controle op 27 mei was men tevreden; maar het zal nog wel 6- 8 weken duren voor e.e.a. volledig is hersteld. Het zal dus nog wel even duren eer jullie me zullen zien bij de wekelijkse wandelingen. Intussen veel oefeningen doen en rustig opbouwen. Natuurlijk zijn we wel present 12 juni op ons clubfeest en dan loop ik een van de geplande wandelingen mee. Op 20 juni gaan we - op wandelvakantie?- naar Zuid-Tirol en daar hoop ik toch ook te kunnen oefenen. De preparaties voor ons wandelweekend in Freudenberg zijn prima verlopen; heel mooie wandelomgeving en gastvrij hotel. Mooie routes gepland. Een uitgebreider verslag daarover volgt nog; voor de twijfelaars is het lezen daarvan zeker aan te velen denk ik. Heel veel zomer- en wandelgenoegeen
wenst jullie - mede namens Ans- Willy

Wandelen in Portugal, Via Algarviana.

In Nederland kennen we enkele lange afstandsroutes, een van de bekendste is het Pieterpad. Omdat Hans en ik ook graag wandelen in onze vakanties, zijn we eens gaan zoeken op internet. Via Algarviana is een route van ongeveer 240 km, die vanaf de Guadiana, de grensrivier met Spanje, midden door de Algarve loopt tot de westkaap bij Sagres. Ook te starten aan de westkust. De route is verdeeld in dagelijks te lopen afstanden, waarvan begin en eindpunt heel duidelijk zijn aangegeven.

Wij logeerden in Monte Gordo en vandaar met de auto naar Alcoutim. Een mooi plaatsje aan de Guadiana, op zich al een bezoek waard. We hebben ongeveer de halve dag-afstand afgelegd, ons boterhammetje opgegeten en zijn weer terug gelopen. Net op tijd bij de auto om niet kletsnat te worden van de regen die in alle "portugese" hevigheid losbarstte.

Het zou niet de laatste bui zijn deze week.

De 2e dag reden we naar Balurcos, eindpunt van het 1e traject en startplaats van het 2e. Nu zijn we

oostwaarts gelopen. Ook weer heen en terug. Zo ook het 2e traject eerst westwaarts en de 4e dag vanaf Furnazinhas oostwaarts. Elke dag waren we, met het rijden heen en terug, tussen 11.00 en 15.00/16.00 uur onderweg.

Bij mooi weer tijd genoeg om na afloop nog van het strand en een koud glas witte wijn te genieten. De paden zijn goed gemarkeerd, bij begin en einde van een traject vind je informatieborden

De hele route is gratis te downloaden, zoek gewoon via Google naar Via Algarviana.

Je kunt ook een geheel verzorgde tocht maken. Met overnachtingen onderweg en transport van de bagage. Alle informatie staat op internet.

Volgend jaar gaan we er zeker mee door. Vanuit een andere, vaste verblijfplaats, een stukje rijden, wandelen, ... of

die dag lekker lui zijn.. aan ons de keuze.

Hans en Marije van Erp

Orientatie in het Westerwald

Zolang ik nog geen bestemming heb gevonden voor het eerstvolgende wandelweekend blijf ik attent op mogelijkheden. Mede dank zij een hotelbon die ik van onze oudste dochter Mérei had gekregen zijn Ans en ik van 27 tot en met 29 oktober naar een hotel in Atzeldorf in het Westerwald geweest.

Volgens de routeplanner zou het net geen 240 km zijn maar die had geen rekening gehouden met een wegomlegging vlak voor het eindpunt. Zodoende en mede omdat we een kleine omweg maakten naar het heel mooie plaatsje Hachenburg reed ik op de heenweg 245 km. De heenreis verliep vrij voorspoedig maar het laatste deel heb je geen autobaan en dat kost dus relatief veel tijd. Ter zake: Het Westerwald is een mooie wandelomgeving; het ligt ten zuidoosten van het Bergisches Land, ons bekend van de twee wandelweekenden in Bierenbachtal en eerder in Rodt / Marienheide. Op de heenweg hebben we een korte stop gemaakt in Weyerbusch. Daar was Friedrich Wilhelm RAIFFEISEN burgemeester en als oud employé van de Rabobank dus een verplicht nummer voor mij om daar de lunch te gebruiken. Daarna zijn we doorgereden naar het heel bezienswaardige stadje Hachenburg, volgens de legenda van de Duitse Generalkarte een omweg waard. Het bezoek loonde zich zeker. De zeer vriendelijke dame bij de VVV voorzag me van relevante informatie en ik kocht een topografische kaart van de directe omgeving waar ook het plaatsje Atzeldorf, waar we zouden gaan logeren, opstond.

De tweede dag was het heel mooi wandelweer en we maakten een fijne dagwandeling. Ondanks de kaart verliep de wandeling niet vlekkeloos; de aanduidingen waren niet zoals we in Nuenen van het knooppuntennetwerk gewend zijn! Eenmaal was een hardloper/jogger behulpzaam om ons weer in de juiste richting te brengen en nog mooier was de ontmoeting met de burgemeester van het naburige dorpje Limbach. Hij was heel enthousiast over de mogelijkheden in de Kroppacher Schweiz zoals deze deelstreek kennelijk heet. Hij gaf enkele suggesties voor de verdere invulling van de wandeling waar we mooi gebruik van maakten. De 'Schieffergrube Assberg', een stilgelegde afgraving, was inderdaad heel interessant. Ik wisselde wat gegevens met hem uit wat op 30 oktober al resulteerde in een mailtje met suggesties en verwijzingen. Hij roemde de omgeving van Rehe / Rennerod. Ik moet de details nog eens natrekken maar de hotelmogelijkheden met voldoende capaciteit voor onze groep zijn in deze streek niet erg ruim. Deze wandeling voerde o.a. langs een klooster annex brouwerij Marienstatt. Het frisse vers gebrouwen 'oktoberbier' smaakte heel lekker. Ans was bij terugkomst in het hotel zo moe dat een korte bedrust nodig was en ik masseerde mijn spieren in het zwembad. Mijn voet had zich, dankzij de periodiek rusten, aardig goed gehouden. Maar ik zal toch blij zijn als het geplande bezoek aan de orthopeet afdoende resultaat zal opleveren zodat ik weer aan onze eigen wekelijkse wandelingen kan deelnemen.

De volgende dag was en bleef heel mistig, nagenoeg geen uitzicht en dus geen interessant wandelweer. Daarom besloten we al de terugreis te beginnen en een bezoek te brengen aan de stad Siegburg, daar kwamen we nagenoeg langs. Een beetje een sfeerloze stad. De Benedictijner abdij Michaelsberg was net iets te ver en te veel om die te beklimmen maar de overige bezienswaardigheden hielden we ook redelijk snel voor gezien. Een korte lunch en we vertrokken. We besloten op deze terugweg een klein ommetje te maken naar het Rhein Ruhr Centrum in Muhlheim. Daar waren we vaker en ook nu moest de portemonnaie enkele keren getrokken worden. Daar besloten we dit korte midweektripje met een afsluitend avondeten in het warenhuis Karstadt. Zodra ik meer informatie gevraagd en gekregen kom ik terug op de mogelijkheden voor ons weekend

want de omgeving en afstand zijn interessant genoeg.
Willy en Ans

Vierdaagse Nijmegen

In 2009 hebben de volgende leden de Vierdaagse van Nijmegen met succes gelopen:
Roy Beeby, Helma Engelenburg, Hans van Erp, Mark van Keulen, Fred Scholten, Francine van Vleuten, Annie van de Ven.

Hierbij het relaas van Annie.

Ook ik heb de vierdaagse van Nijmegen gelopen samen met zus Diny en haar man Kees. Vanuit Wanroy vertrokken we naar Cuyk om de trein te nemen naar Nijmegen. Om klokslag kwart voor zeven vertrokken we iedere dag en kwamen iedere dag om kwart voor vier binnen, behalve vrijdag toe was het wat later vanwege het groooooote onthaal van vele mensen. Donderdag zag Roy mij onderweg. We hebben genoten van de dagen en van al het publiek aan de kant, en kwamen voldaan aan op de finish.
Annie van de Ven.

Stukje LAW in de Ardennen.

Zaterdag 27 juni was het weer zover: een mooie wandeling in de Ardennen georganiseerd door OLAT.

Cor, Sjaak, Anne-Marie, Lau, Mieke, Cor, Krystyna, Marita, Joep en ik stapten om half 8 's ochtends al in de bus. Brood en snoep paraat voor het ultieme schoolreisjesgevoel gedurende de lange rit naar Dinant. We kozen voor de 17,5 km. Bij ons startpunt Anseremme eerst nog wat koffie en toen op pad, de GR 127 op. Vrijwel meteen lieten we de huizen achter ons en gingen we de bossen in. Mooie lommerrijke paden, een prachtig kasteel, glooiende natuur en plots een redelijk lange steile helling. Oei, dat beloofde wat... Langs het spoor, over een brug en dan een prachtig uitzicht over een dal. Na een afdaling, een pad langs de Lesse.

Daar was het wel erg druk met kanoënde toeristen en kijkers op de kant. De soeppost was na 8,8 km. Het hartige soepje verzorgd door OLAT ging er goed in.

Weer verder door de bossen, helling op, helling af. Bij een drietal lastige afdalingen waren stalen ladders gemonteerd. Bij het doorkruisen van een pas geveld bos vol losliggende takken ging het even mis. Een van de Corren maakte een schuiver en blesseerde zijn neus... Ai!

Tegen 5 uur kwamen we aan op het terras in Houyet (als laatsten?).

Het was een prachtige wandeling. Wellicht eind oktober nog eens?

Reina